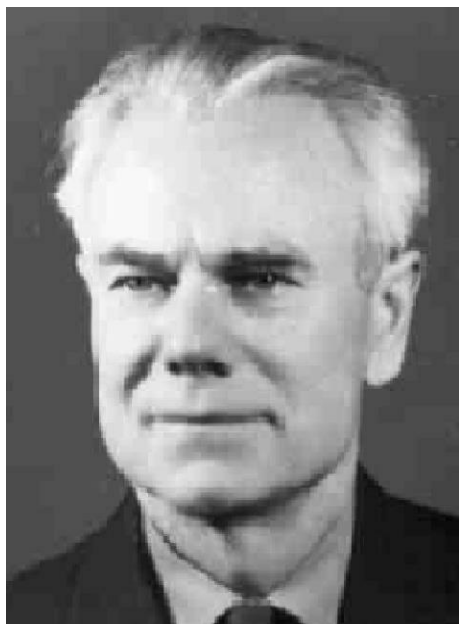

**ПРОФЕСОР М. В. ДАВИДОВ – ОСНОВОПОЛОЖНИК
ВІТЧИЗНЯНОЇ ЛІСОВОЇ ТАКСАЦІЇ
(До 115-річчя від дня народження)**

Щойно минула 115-та річниця від дня народження одного з основоположників вітчизняної лісової таксації, який за життя став класиком, Митрофана Васильовича Давидова.

М. В. Давидов народився 13 лютого 1902 р. в с. Дудіно Улянівського району Калузької області, в родині фельдшера. Середню освіту здобув у Калузькому реальному училищі.

У 1919 р. Митрофан Васильович вступив на лісовий факультет Воронежського сільськогосподарського інституту, повний курс якого закінчив з відзнакою 1925 р., отримавши звання вченого-лісовода.

Після закінчення навчання дипломований фахівець півтора року працював у Калінінській області помічником лісничого

Калашниковського навчально-дослідного лісництва.

У грудні 1926 р. вступив до аспірантури на кафедру лісової таксації Ленінградської лісотехнічної академії. Після закінчення аспірантури Митрофана Васильовича призначили доцентом кафедри лісової таксації Брянського лісотехнічного інституту, в якому пропрацював до 1932 р.

Упродовж 1932–1937 рр. М. В. Давидов працював старшим науковим співробітником науково-дослідних установ Кавказу і Воронежа.

1937 р. після успішного захисту кандидатської дисертації Митрофана Васильовича призначили доцентом кафедри лісівництва Воронежського лісотехнічного інституту, а в 1938 р. Вища атестаційна комісія (ВАК) СРСР присвоїла йому вчене звання доцента. На кафедрі лісівництва Воронежського лісотехнічного інституту М. В. Давидов працював до 1945 р. Упродовж 1942–1943 рр. разом з інститутом перебував в евакуації в селищі Луб'яни Татарської АРСР.

У 1945 р. відділ кадрів вищої школи Міністерства вищої освіти СРСР перевів Митрофана Васильовича на посаду завідувача кафедри лісової таксації Львівського політехнічного інституту. Після реорганізації інституту та виведення його із системи сільськогосподарської освіти він працював (до 1950 р.) завідувачем кафедри лісової таксації лісогосподарського факультету Львівського сільськогосподарського інституту.

У 1949 р. після захисту докторської дисертації ВАК СРСР надала М. В. Давидову науковий ступінь доктора сільськогосподарських наук і присвоїла вчене звання професора по кафедрі лісової таксації.

Після реорганізації в 1950 р. Львівського сільськогосподарського інституту Митрофан Васильович перейшов на роботу до Львівського

лісотехнічного інституту, в якому працював завідувачем кафедри лісової таксації та, за сумісництвом, деканом лісогосподарського факультету.

1953 р. уже відомим в країні вченого-таксатора М. В. Давидова обрали за конкурсом на посаду завідувача кафедри лісової таксації Київського лісогосподарського інституту, яку він незмінно очолював до 1969 р. Роботу на кафедрі припинив 16 червня 1977 р. у віці 75 років.

Основним напрямом наукових досліджень М. В. Давидова було вдосконалення методів обліку лісорослинних ресурсів. Для вирішення цієї проблеми було вдосконалено методи визначення поточного приросту деревостанів, динаміки таксаційних показників у зв'язку з типами росту, а опрацьовані Митрофаном Васильовичем важливі для лісової таксації теоретичні питання зробили його провідним фахівцем країни з росту, продуктивності та будови лісових насаджень.

Професор М. В. Давидов опублікував понад 100 наукових праць, серед яких монографії «Чорна вільха Європейської частини СРСР» (1960), «Нові дослідження росту культур дуба на Україні» (1972), «Ольха» (1979), розробив таблиці ходу росту повних порослевих і насінневих насаджень вільхи чорної, порослевих, насінневих, а також штучних лісостанів дуба звичайного, які і нині є основою для наукових досліджень, пов'язаних із типами росту.

Митрофан Васильович залишився у пам'яті колег та учнів як чуйна, доброзичлива людина. Він підготував 11 аспірантів, дехто з яких стали згодом викладачами лісогосподарського факультету. Одним із останніх його учнів був доцент Сергій Миколайович Кашпор.

Митрофан Васильович пішов із життя 6 січня 1989 р. Поховано його на цвинтарі с. Новосілки.

В. М. Маурер, С. М. Кашпор

**ПРОФЕСОР П. Г. КАЛЬНИЙ – ТОЙ, ХТО ЛЮБИВ ПАРОСТКИ
КЛЕНОВІ, ХТО ДІБРОВИ МОЛОДІ РОСТИВ...
(До 100-річчя з дня народження)**

Постать доктора сільськогосподарських наук, професора П. Г. Кального у всіх, кому довелось його знати, викликає високу повагу і щире вдячність, насамперед, за його людяність, фаховість, інтелігентність, ерудованість, непересічну працездатність, об'єктивність і виняткову принциповість як у простих, так і складних ситуаціях, за значний доробок у галузеву науку та особистий внесок у підготовку не однієї тисячі інженерів лісового господарства.

Народився Прокіп Григорович 19 липня 1917 р. в с. Сватове Луганської області в родині селян. Трудову діяльність розпочав дуже рано, в 15-річному віці, одразу після закінчення в